

Psalm 137

1	עַל־נְהַרֹת בְּכַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינּוֹ בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן	By Babylon's streams, there we sat, oh we wept, when we recalled Zion.
2	עַל־עֵרְבַיִם בְּתוֹכָהּ הִתְלִינוּ כְּנְרוֹתֵינוּ	On the poplars there we hung our lyres.
3	כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינּוּ דְּבַר־יְשִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן	For there our captors had asked of us words of song, and our plunderers -- rejoicing: "Sing us from Zion's songs."
4	אֵיךְ נִשְׁיֵר אֶת־שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת נֹכַר	How can we sing a song of the Lord on foreign soil?
5	אִם־אֶשְׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי	Should I forget you, Jerusalem, may my right hand wither.
6	תִּדְבַק־לְשׁוֹנִי לְחַכָּי אִם־לֹא אֶזְכְּרֶיךָ אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי	May my tongue cleave to my palate if I do not recall you, if I do not set Jerusalem above my chief joy.
7	זְכֹר יְיָ לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עֲרוּ עֲרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ	Recall, O Lord, the Edomites, on the day of Jerusalem, saying, "Raze it, raze it, to its foundation!"
8	בַּת־בְּכַל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלֶם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלַת לָנוּ	Daughter of Babylon the despoiler, happy who pays back in kind, for what you did to us.
9	אֲשֶׁרִי שְׂיֹאחֵז וְנִפֵּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסֵּלַע	Happy who seizes and smashes your infants against the rock.